

HA KRISZTUSBAN VAGY, NE AGGÓDJ!

Varga István felvételről elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. május 10.

Köszönjük Istennek a mai dicséretet, és köszönjük, hogy a gyönyörű dicséret megöntözte a szívünket! Így könnyebben be tudjuk fogadni az Istennek az Igéjét. A mai napon arról szeretnék beszélni, hogyan cseréljük ki a félelmeinket és az aggodalmainkat a békességre, hogyan legyünk bátrak és erősek az Úrban. Ez a mai helyzet, ami kialakult, amiben vagyunk, nagyon sokakat aggodalommal tölt el, és az aggodalom, a félelem nagyon sok esetben lehet rossz tanácsadó, és tehetünk olyan dolgokat, amik nem visznek előrébb bennünket, nem a növekedésünkre, nem a hasznunkra, és nem az épülésünkre vannak. Meg kell nézni azt, hogy Isten mit mond a helyzetről. Istennek minden helyzetben van megoldása, és minden helyzetre van mondanivalója, és minden helyzetből ki tud hozni bennünket az Ő Igéje alapján.

Éppen ezért az első dolog, amiben nagyon meg kell alapozni magunkat, az a megigazultságunk. Tudnunk kell, hogy kik vagyunk mi Krisztusban. Mi Isten népe vagyunk, Isten gyermekei, Isten fiai vagyunk. Jézus Krisztus a drága vérével megvásárolt bennünket, így belekeresztelkedtünk, beleszülettünk Krisztus Testébe. Isten fiaiként vagyunk jelen ezen a világon. Korábbi üzenetekben már említettem, hogy Isten három csoportra osztja az emberiséget: hívőkre, zsidókra, és görögökre. Nagyon fontos különbséget tenni e három csoport között, és tudni kell, hogy mi hova tartozunk. A Biblia ugyan két szövetségről beszél, az ó-, és az újszövetségről, és vannak még korábbi szövetségek is a Bibliában, de valójában mi nem szövetségben vagyunk Istennel, hanem kapcsolatban. A kereszténység elsősorban nem egy szövetség, hanem egy élő kapcsolat Istennel. Tudnunk kell azt, hogy mint Isten fiai, élő kapcsolatban vagyunk Istennel. Újjá vagyunk születve, új teremtések vagyunk Krisztusban, Isten családjához tartozunk. Isten nekünk nem egy távoli Isten, hanem a mi mennyei Atyánk. A kérdés az, hogyan kerülünk bele ebbe a szövetségbe, erről megoszlanak a vélemények, de ezzel kapcsolatban igazából a saját véleményem sem érdekel, hanem az érdekel, amit Isten Igéje mond. Ha tudom a helyemet, ha tudom, hogy ki vagyok, ha meg vagyok alapozva az identitásomban, a megigazultságomban, meg vagyok alapozva, mint Isten gyermeke az Igében, akkor az ördög nem tud elbizonytalanítani. Mindegy, hogy mi van körülöttünk, egy dolog soha nem változik: az Istennel való kapcsolatunk, és az Istenhez való viszonyunk. Ez a szövetség nem a cselekedeteken, nem a viselkedésen alapul, hanem az új teremtésen. Ige mondja:

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Tehát mi új teremtések vagyunk Krisztusban. Amikor Jézus mellett döntöttünk, amikor hallottuk az Igét, akkor befogadtuk azt. Ki az Ige? Az Ige maga Krisztus, Ő a testté lett Ige. Amikor hallottuk az igazság beszédét, ami az Evangélium, és erre az igazságra, erre a beszédre Isten Szelleme Úrnak jelentette ki Jézus Krisztust a mi szívünkben, és erről a hitünkről mi megvallást tettünk, befogadtuk Őt a szívünkbe, akkor új teremtéssé váltunk. Az ószövetség alapja a körülmetélkedés volt, úgy kerülhetett be valaki a szövetségbe, mi pedig beleszülettünk a Krisztus Testébe. Mi Őbenne vagyunk. Belekeresztelkedtünk a Krisztus Testébe. Nem vízbe, hanem Jézus Krisztusba. Az Ő Testébe, az Ő feltámadásába, és az Ő halálába keresztelkedtünk bele. Ezt tudnunk kell. Ez az első dolog. Miután újjászülettünk, Isten be tudott tölteni bennünket a Szent Szellemével. Ez nagyon fontos, hogy az Isten fiai – tehát nem Isten szövetségesei vagyunk. A Róma levélben olvasunk erről, hogy azok Isten fiai, akiket Isten Szelleme vezérel.

Róma 8,14.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

A világ nem kaphatja meg a Szent Szellemet. A világot nem tudja Isten betölteni Szent Szellemmel, erről maga Jézus beszélt. Tehát mi Szellemmel teljes gyermekei vagyunk Istennek. Ugyanúgy, ahogy Krisztus volt, mi is ugyanúgy vagyunk ebben a világban. Sőt, ahogy Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Ezt olvassuk:

1János 4,17.

17. Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

Ezért van bizodalunk az ítélet napjához. Mi már Krisztusban megítéltünk – erről korábbi videóban beszélek –, igaznak ítéltünk Isten előtt. A mi igaz voltunkat akarja az ördög megkérdőjelezni, a megigazultságunk, a fiúságunk tekintetében akar a sátán elbizonytalanítani bennünket. Tehát először is tudnod kell, hogy te Isten gyermeke vagy! Mindegy, mi történik a világban, mindegy, mi történik körülöttem, ezen a tényen az égvilágon senki és semmi nem tud változtatni! Mielőtt továbbmennék, meg kellene néznünk, hogy egyáltalán kik azok a hívők. Kit nevez a Biblia hívőnek? Az ember azt gondolná, hogy ez mindenki számára természetes, mindenki számára világos, és egyáltalán erről nem is kell beszélnünk. De sajnos eléggé gyakran felütik a fejüket olyan tanítások, amelyek arra készítetnek, hogy bizony erről gyakrabban kell szólni. Arról, hogy hogyan válik valaki Krisztus hívőjévé, tehát ez nem mindenki számára egyértelmű, és nem teljesen világos. De kik az Isten fiai? Isten fiai azok, akik újjászületettek, akikben Isten Szelleme van, akik az Úrral egyesültek, akik az Úrban keresztkedtek meg. Hogy hogyan válik krisztusivá, és hogyan születik újjá egy ember, erről megint számos elképzelés van. Olyanok is, amik sajnos minden igei alapot nélkülöznek. A Krisztusban való keresztség nem egyenlő a vízkeresztséggel. Nekem semmi bajom a vízkeresztséggel, de ezt hangsúlyozni kell. Akiket hívőknek nevez az Írás, azok nem vallásos személyek, akiket vízben megkereszteltek, hanem akik új teremtsé váltak Krisztusban. A Biblia egyértelmű.

Galata 3,26–27.

26. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

27. Mert akik Krisztusba keresztkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel.

Tehát a hit által. Nem vízben keresztkedtetek meg, hanem Krisztusban. Ez nagyon fontos, hogy nem vízkeresztség által, hanem hit által vagyunk Isten fiai. A Krisztusban! Nem a vízben, hanem az Ő nevében. A felkentbe keresztkedtünk bele. A 2Korinthusi levél 5,17-et már említettem.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtsé az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Új teremtsé kell, hogy váljunk. Még egyszer elmondom: sem a gyermekkori, sem a felnőttkori vízkeresztség által nem születünk újjá, nem vízkeresztség által kerülünk bele az „újszövetségbe”. Ez egyszerűen egy hamis tanítás a sok közül, ami sajnos bekerült Krisztus Testébe, és elég sokan még mindig gyakran hangsúlyozzák, és hirdetik ezt. Nagyon sok hívőt megzavar, és a lelkiismeretének kárt okoz. Nem ítélezésképpen, vagy bántásként mondom, senkit nem szeretnék megítélni, de aki így hiszi, azt az ördög megtévesztette. Nagyon sajnálom, és csak imádkozni tudok ezekért az emberekért, hogy ahogyan Isten nekünk is világosságot adott, ők is kapjanak világosságot e tekintetben is. Vetközzék le az ördögnek ezt a hazugságát, és ezt a vallásos megtévesztését. Főleg ne bizonytalanítsunk el újjászületett hívőket az üdvösségük felől megtévesztő, kárhóztató üzenetekkel! Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy a Szelleme által ezt nekünk kijelentette. A krisztusivá válásunk nem egy szertartás. Egyszerűen alapszint. Sok keresztyén hiszi, de nem vagyunk az ószövetségben. Nem a vízkeresztség az alapja az újszövetségnek, hanem Jézus kifolyt vére, és ehhez csak egyetlen bizonyítékot hadd hozzak, amit szintén majdnem minden keresztyén ismer az úrvacsora kapcsán.

1Korinthus 11,25.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Tehát a vér által, és nem a vízkeresztség által. Nagyon világos és egyszerű. Vannak olyanok, akik annyira testiek, hogy csak szertartásrendszerekben tudnak gondolkodni. A vallás szintjére akarják lezüllesztetni a kereszt munkáját. De az újjászületés egy teljesen szellemi dolog. Új teremtéssé akkor válunk, amikor befogadjuk az Igét, ehhez a klóros vízhez az égvilágon semmi köze nincs. Most csak egy Igét hozok, nem erről szól a mai üzenet, de szeretnék benneteket ebben megerősíteni, mert vannak, akiknek komoly problémájuk van a vízkeresztséggel, és azt hiszik, hogy minden, amit a Biblia keresztségnek említ, az alatt a vízkeresztséget érti.

1Péter 1,23.

23. Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Tehát Isten Igéje által. Nem a vízkeresztség által születünk újjá, mint ahogy azt nagyon sokan ma is hangosan hirdetik, tanítják. Az Igét néha természetesen víznek nevezi az Írás, maga Jézus is mondta a számáriai asszonynak, hogy olyan vizet ad neki, amitől nem szomjazik meg. Nem természetes víz lesz, mert attól újra megszomjazik az ember, hanem egy olyan vizet ad neki, ami nem természetes. Ami örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne. Nem rajta, hanem benne. Amitől újjászületik. Nikodémusnak is azt mondta, hogy ha nem születtek víztől és szellemtől, nem mehettek be Isten országába.

2Péter 1,3–4.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.

Tehát bennünk Isten Szelleme, természete van. A régi, bukott óemberünk meghalt. Természetesen a vízkeresztségnek is megvan a maga helye, és a maga ideje egy hívő életében. Nekem semmi bajom a vízkeresztséggel, ha az a helyén van kezelve, hiszen ilyen módon is kifejezheti bárki a Krisztusba vetett hitét, erre sok példát találunk a Bibliában. Jómagam is megkeresztelkedtem vízben tíz évvel azután, hogy hívővé lettem és újjászülettem. Szegény lator helyzetébe nem is merek belegondolni! Ha ez a lator ezekkel a vallásos keresztényekkel találkozott volna ott a kereszten, akkor esélye nem lett volna az üdvösségre. A bűneit biztosan a fejére olvasták volna, mielőtt megvallatták volna vele a bűneit, mert persze azt is meg kell vallani, aztán segítettek volna neki még jobban szenvedni, lehet, hogy elmondták volna, hogy most te nem üdvözülhetsz, mert nem tudsz megkeresztelkedni vízben sem! Tehát a latornak gyakorlatilag semmilyen esélye nem lett volna. Szegény lator, aki egy áldott lator lett, mert hála Istennek, Jézussal találkozott, és nem egy ilyen mai vallásos kereszténnyel! Jézus az újjászületést nagyon egyszerűvé tette. A vallás bonyolítja, a vallás szertartásokkal áll a pogány ember és Krisztus közé. Mindig ezt tették a vallásosok. Szertartásokkal akarják elszakítani Krisztustól az embereket. A lator csak egy mondatot mondott az Úrnak a szívéből, és ennyi elég volt ahhoz, hogy örök életet kapjon. Nincs szükség ma sem többre! Éppen ezért nagyon veszélyes a tanításokban a megtérés lépéseit, formáit, szertartását hangsúlyozni. Tele van vele az internet, hogy mit kell tenni, hogy Jézus elfogadjon, hogy a vízben hogyan kell megkeresztelkedni. Az ószövetségben ezeket csak mosakodásnak nevezték! Aztán hogyan kell megvallani a pogány életében elkövetett bűnöket, mert különben Isten nem fogad el, és ehhez hasonló agymenésekkel találkozhatasz, egy csomó blablával. Jézus ilyet soha nem tett a

bűnösökkel. Az újjászületés azonnal megtörténik, amikor valaki vallást tesz a Jézus Krisztusban való hitéről, ami a szívében van.

Egy történet jutott most eszembe a sok közül. Gondolj csak bele, ültünk egy kórházi ágy mellett. A helyszín egy kórterem, ahol egy agydagyanatos édesanya elfogadta az Urat, betöltekezett Szent Szellemmel, nyelveken szólt, de nem kereszteltük meg vízben. Egyik látogatásunk alkalmával, ott a kezünk között, a szemünk láttára elhagyta a testét, meghalt, hazament Krisztushoz, szívében békességgel. Ha az lenne az igaz, hogy a vízkeresztség által születünk újjá, akkor ez a szegény a pokolba kerül. Hiszen aki nem születik újjá, az nem láthatja Isten országát. Nem veszélyes tanítások ezek a vízkeresztségről? Hogy az által van az üdvösség? Nem hatalmas hazugsága ez az ördögnek? Borzalmas még belegondolni is. Abban a szempillantásban új teremtéssé válni, és ennek bizonyítéka, hogy az Úr azonnal be tudja tölteni, és meg tudja keresztelni Szent Szellemmel is. Hálát adok Istennek, hogy sok száz, vagy sok ezer alkalommal láthattam ezt megtörténni, ahogy Kornélius házában is azonnal nyelveken szóltak az újjászületett hívők, akik azonnal megkapták a Szent Szellem keresztségét, és nem kellett vízben keresztelkedni, már előtte megkapták. Miután újjászülettek, abban a pillanatban betöltötte őket Isten Szelleme. Tehát az Írásokból egy tucat helyen láthatjuk, hogy az újjászületés megtörtént anélkül, hogy keresztelőmedencébe vitték volna őket, hiszen azonnal nyelveken szóltak. Nyelveken szólani pedig csak újjászületett keresztény tud, mert az belülről jön, a szellem esedezik kimondhatatlan fohászkodásokkal. Ez volt Péter bizonyítéka is, amikor kérdőre vonták a zsidók, mert a pogányok felé ment szolgálni Kornélius házába.

Akkor most mi van a vízkeresztséggel? Csak az után lehet Szellemmel betöltekezni? Néhányan ezt tanítják. Pontosan fordítva van! Mikor valaki befogadja Jézust, újjászületik, új teremtés lesz. Betöltekezhet Szent Szellemmel, megkeresztelkedhet vízben utána, de előtte is, az már mindegy. De az újbort új tömlőbe töltik, azaz újjászületett szellemű ember képes csak beteljesedni a Szent Szellemmel. Ezt Jézus is elmondta, hogy a világ nem fogadhatja be a Szent Szellemet. És most ne keverd össze az ószövetségi prófétákkal, királyokkal, és papokkal, mert bennük nem volt a Szent Szellem, csak rajtuk volt, és prófétáltak ez által. Az ószövetségi ígélet pontosan ez volt, hogy a Szellemem adom beléjük. Ők nem tudtak nyelveken szólani. Miért nem? Nem volt bennük a Szent Szellem, illetve így szólt a prófécia: kitöltöm a Szellememet minden testre – ez a prófécia része volt –, azaz bennük és *rajtuk* is lesz Isten Szelleme. Nagyon örülök, és nagyon hálás vagyok Istennek, hogy nem egy teológiai iskola után egy pulpitusnál kezdtem el szolgálni, hanem több mint húsz évet töltöttem el a frontvonalon, az ország különböző részein, a környező országokban is, amit gyógyító összejövetelként hirdettünk meg. Ha dicsekszem, csak az Úrban tudok dicsekedni.

Miért mondom ezt el? Mert számtalanszor láttam, és megtapasztaltam magam is az Ige valóságát és az erejét. Láthattam, hogy mi történik, amikor vadonatúj emberré, új teremtéssé válik valaki Krisztusban. Vallásosokkal és pogányokkal, néha rosszindulatú, vicsorgó emberek előtt álltam, és oszthattam meg velük a fenti igazságokat, akik sokan rossz szándékkal, gúnyolódni, lázítani, zavart kelteni jöttek el az összejövetelünkre. Az Ige erőt és hatalmat vett az emberek élete felett, és a pogány bűnösből, vagy a vallásosból krisztusi emberré vált. Mi nem arra kaptunk elhívást, hogy más gyülekezetekből halásszuk az embereket. Nem a meglévő gyülekezeteket romboltuk, és romboljuk szanaszét ahhoz, hogy legyenek báránnyaink, hanem az elveszettekhez mentünk, és megyünk a napjainkban is. Hogy hívőkké legyenek, hogy újjászülessenek, hogy bekerüljenek Isten országába, és Szellemmel teljes kereszténnyé váljanak. Ez a krisztusi küldetésünk. Vallással, vallásos cselekedetekkel nem tudjuk megnyerni az embereket az Úr számára. Tudom, mert onnan jövök én is, mint talán sokan közületek. Mindig jelekkel és csodákkal erősítette meg az Igét az Úr. Ma is ugyanezt teszi. A legnagyobb csoda, amikor valakiből új teremtés lesz! Az egyházunk minden gyülekezete így plántálódott el. A gyülekezetünk pásztorai is mind vagy a világból, vagy a

vallásból jöttek, ahogy én is. Tudom, milyen a vallásosság. Tehát ne hagyj magad elbizonytalanítani! Az Efézusi levélre megyünk.

Efézus 5,31–32.

31. Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté.

32. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok.

Tehát az Írás a Krisztussal való kapcsolatot egy házassághoz hasonlítja. Hogyan lesznek ketten egy testté Krisztussal, hogyan válsz egy testté Ővele, megnézzük az 1Korinthus 6,17. Igében:

1Korinthus 6,17.

17. Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.

Mitől leszel házas? Csinálsz egy nagy lakodalmat, és a lakodalom miatt majd házasság nyilvánítanak? Vagy mielőtt összeadnak, még kell esetleg tenni valamit? Ki kell-e mondani valamit a száddal? A lakodalom tett házasság? Nem, nem, hanem az, amit a száddal megvalóítottál. Csinálsz lakodalmat, vagy nem, az már rád tartozik. Ugyanígy kerülsz be Krisztus Testébe is, utána jöhet a lakodalom, és jöhet az ünneplés is, ami egy csodálatos vízkereszt is lehet akár. Tehát fontos, hogy ezeket tisztázzuk. A Bibliában az újszövetségi részben nem olvassuk egyébként sem, hogy pogányokat megkereszteltek vízzel. Mi az, hogy megtérésre keresztelni? Kiket lehet megtérésre keresztelni? Nyilván csak olyan embereket, akiknek már volt szövetségük Istennel. De az Efézusi levél 2. fejezete, mégpedig a 12. igeveres a következőket mondja:

Efézus 2,12–14.

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségétől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

Tehát látjátok, hogy egy pogánynak semmilyen kapcsolata nincs Istennel, egy pogánynak soha semmilyen szövetsége nem volt Istennel. Mi szövetségen kívül valók voltunk. Pogánynak számítottunk. Izraelnek volt szövetsége. Izraelnek volt meg a lehetősége az üdvösségre a szövetség miatt. Most nézzük meg, hogy mi történt most, és folytatja az Ige:

13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

A Krisztus vére által! Mert nem a vízkereszt által, és nem a bűneink megvallása által, és egyéb más képzel, a megtérés által, és egyéb dolgok által. Megtérni Izraelnek kellett, mert nekik volt szövetségük. Nekik meg kellett térni. Egy pogánynak újjá kell születnie!

14. Mert Ő a mi békességünk, aki egyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat.

Mi volt ez a választófal? Ez a választófal a törvény volt. Kárpit volt, a kárpiton belül nem mehetett senki. Nem mehetett senki Isten jelenlétebe, nem mehetett be senki Isten közelségébe. De bennünket egyé tett. Mi nem vallásosok vagyunk, nem kívülállók vagyunk, még csak nem is szövetségesek vagyunk Istennel, ha megnézzük részletesebben, hanem mi Isten fiainak neveztetünk. Miért? Kik az Isten fiai? Akikben Isten Szelleme lakik, akiket Isten Szelleme vezérel, ahogy a Róma 8. fejezetében olvassuk ezt.

Róma 8,14.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

Azok Isten fiai, és Isten az Ő Szellemét adta beléjük. Az isteni fajta természetnek váltunk a részesévé.

Fontos ezt meglátnunk. Nézzük, hogy mi történt, amikor újjászülettünk! Amikor újjászülettünk, akkor Isten Szelleme által teremtettünk újjá.

2Péter 1,3–4.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Ki az Ő isteni ereje? Maga a Szent Szellem teremtett újjá bennünket, megajándékozott bennünket. Mire? Az életre. Az életre! Milyen életről van itt szó? A dzoéről, az isteni fajta életről beszél a Biblia. Az örök életről. Mi az istenfélelem? Az istenfélelem az Istennel való szoros élő kapcsolat, élő közösség. Ezt nevezi a Biblia istenfélelemnek, ezt jelenti ez a szó az eredeti nyelven, ami itt istenfélelemnek fordított Károli Gáspár.

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.

Tehát egy új természetet kaptunk, egy új bensőnk lett. A régi bukott, ádami természetünk meghalt. Nincs többé. Vadonatúj teremtés, és ez az új „szövetség” alapja. Egy élő kapcsolatunk van, Isten az saját Szellemét adta belénk. Őhozzá tartozunk, az Ővé vagyunk, és ezen semmilyen tény nem változtat. Semmilyen körülmény nem változtat.

Most pedig menjünk tovább. Valójában nem tudjuk, hogy jelenleg mi folyik a világban, egy dolog biztos, hogy az ördög keze benne van, mert ő az, aki öl, lop, pusztít, megtéveszt, becsap embereket, népeket, nemzeteket. Jelenleg talán senki nem tudja, hogy valóban egy világjárványról, vagy egy nagy becsapásról, megtévesztésről van-e szó? Egy azonban biztos, hogy az egész világot átjárja a félelem szelleme. Vannak olyan országok, ahol nincsenek is betegek, de már tönkretettek vállalkozókat. Rossz rendelkezésekkel családokat lágerbe küldtek, egészséges embereket több hétre elválasztottak a családjuktól, nem engedik haza a külföldön dolgozókat akkor sem, ha egészségesek. Tehát egy igazi káosz, egy igazi rombolás, egy igazi pusztítás folyik. Némelyeket teljesen összezavart a félelem. Látjuk, hogy ha az embereket kellőképpen megfélemlítik, gyakorlatilag azt csinálnak velük, amit csak akarnak. Csak kell egy jó történet, megfelelő hírverés, és a világ máris lebénuult. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ez nem lehet akár valós veszély is. Azt látjuk, hogy ez a világ nagyon ingatag lábakon áll. Hogy milyen lesz a világ, az határozza meg, hogy mit teszünk ma. Vagyunk-e elég bátrak ahhoz, hogy megbízzunk Istenben, a látszat ellenére, vagy nem? Mit mond nekünk az Úr ebben a helyzetben?

Ésaiás 41,10.

10. Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbajával támogatlak.

Azt mondja az Úr, hogy légy bátor és erős! Mi az Ő népe vagyunk, és nem e világ szellemét vettük, hanem az Istentől való Szellemet, aki által a világot is teremtette. Aki a bölcsességnek, az erőnek, a szeretetnek és a józanságnak Szelleme.

1Korinthus 2,12.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

Tehát a Biblia megkülönbözteti e világ szellemét, és Isten Szellemét. Mi a bátorság? Mert bátorságra van szükségünk. A bátorság, amit merészségnek is neveznek, egy olyan döntés, ami az akaraterőnket arra használja, hogy szembenézzünk a veszéllyel, bizonytalansággal, és leküzdjük azokat.

Róma 8,15.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiússágnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Az Ószövetségben is olvassuk, amikor Mózes kiküldte egy ismeretlen helyre a tizenkét kémet, és ő is azt parancsolta nekik, hogy legyenek bátrak.

4Mózes 13,20.

20. És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakasszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőszendülés napjai voltak.

Egy olyan szokatlan megbízásról, küldetésről van szó, ami bizonytalanságot, kockázatot, és veszélyt is hordozott magában. Az, hogy hogyan viselkedünk, és milyen a hozzáállásunk egy ilyen helyzetben, meghatározhatja a jövőbeni sikereinket, vagy éppen a kudarcainkat. Ezért mondta az Úr a kémeknek Mózesen keresztül, hogy legyenek bátorságosak. A bátor szó a héberben több mindent jelent. Azt is jelenti, hogy erős, magabiztos, elkötelezett, odaszánt, kitartó, és ellenáll valaminek. Mi az, ami gyakran elbátortalanítja az embereket? Amikor valaki azt gondolja, hogy: Nem vagyok elég jó. Nem vagyok elég jó ahhoz, hogy elvégezzek valamit. Nem biztos a küldetésében, hogy végig tudja csinálni, és van-e elég ereje, kitartása ahhoz, hogy elvégezzon valamit. Tehát valójában egy érzéssel állunk szemben ilyenkor, a legyőzöttség érzésével, a félelemmel. Van, amikor nem vagyunk biztosak abban, hogy sikerre jutunk, ilyenkor jön a félelem. Itt jön az a kérdés, hogy ki bízott meg bennünket, hogy megtegyünk valamit. Áll-e valaki mögöttem, hogy sikerre jussak, vagy csak a saját képességeimre, és az eszközeimre támaszkodhatok-e? Itt jön a hit kérdése. Magunkhoz, a képességeinkhez mérjük a kihívást, vagy feladatot, vagy Isten képességéhez mérünk valamit? Az Ő képességében bízunk-e?

Mit ért Isten a bátorság alatt? Azt, hogy meg merjük-e tenni, amit Ő mondott, vagy nem. Itt különülnek el az emberek két csoportra, itt válnak ketté a dolgok. A saját okoskodásainkban hiábavalókká lehetünk, vagy győzelemre juthatunk, ha az Ő szavát meghalljuk, és megtesszük, amit Ő mondott. Ez adja a különbséget. Józsué és Káleb esetében ugyanez volt a helyzet, ők végrehajtották küldetésüket, mert hoztak a gyümölcsből arról a földről. A többi tíz kém, aki főember volt, nem mert megselekedni Isten szavát, nem hoztak gyümölcsöt, pedig ez volt a megbízásuk. Ők nem merték megtenni, amit az Úr Mózesen keresztül parancsolt nekik. Hoztak azonban más gyümölcsöt: hoztak kifogásokat, panaszokat Mózes és Isten ellen. Mint később látjuk, mindenki megette a maga gyümölcsét. A gyávaságuk, hitelenségük miatt nem voltak alkalmasak arra, hogy birtokba vegyék a földet, ezért sohasem birtokolták azt, mert a gyengébb ellenállás irányába mentek, a félelmeik irányították őket. Ők saját magukhoz mérték az ellenséget, és csak sáskáknak látták saját magukat. Rossz volt az énképük, míg Józsué és Káleb Isten erejében bíztak. Ők azt tették, amit Isten mondott.

4Mózes 13,30.

30. És jöllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal;

31. Mindazáltal a férfiak, akik felmentek vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.

Láthatjuk, hogyan beszél a hitelenség. Ahhoz, hogy az ördög megállítson, a félelmet használja ellenünk. Hazugságokat, rossz gondolatokat, okoskodásokat hoz Isten igazsága ellen. Azért szükség van arra, hogy bátorítsuk egymást. Mózesnek is ezt parancsolta az Úr, hogy bátorítsa Józsuét.

5Mózes 3,27–28.

27. Menj fel a Piszga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugat felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon.

28. Józsuénak pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örököséivé annak a földnek, amelyet meglátsz.

Mi az a láthatatlan erő, ami visszatart attól, hogy a helyes dolgokat tegyük meg? Mi az, ami elbizonytalaníthatja az embereket? Ez bizony a félelem. Miért hozza az ellenség a félelmet? Azért, hogy elbizonytalanítson, lebénítson, és ne merd megtenni azokat a dolgokat, amiket Isten mondott. Mi a félelem valójában? A félelem egy hit. Hol van ez a félelem? Honnan jön ez a félelem? Hallásból, mégpedig a rossz hír hallásából jön. Amíg az emberek

nem hallottak a koronavírusról, addig senki sem félt tőle. Pedig ugyanúgy jelen volt, mint ahogy jelen lesz ezután is. Valaki azóta bezárkózott, nem mer kimenni otthonról, és teljesen bezárkózott a saját félelmeibe, teljesen lebénította őt a félelem. A félelem rossz tanácsadó, és egyéneket, népeket, nemzeteket, gazdaságokat is tönkre tehet. Mi táplálja a félelmet? Az okoskodások. Hol vannak az okoskodások? A két fülünk között. Józsuének azért parancsolta az Úr, hogy miről gondolkodjon. Nem az Ő dolga volt kitalálni, hogy hogyan omlik le Jerikó fala, mint ahogy nekünk sem dolgunk kitalálni, hogy hogyan lesz vége ennek a helyzetnek.

Józsué 1,9.

9. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz.

Nekünk mit mondott Jézus? A Máté 28,20-ban olvassuk.

Máté 28,20.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én titevek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Azért az okoskodások, elméletek lerontása a mi feladatunk.

2Korinthus 10,3–5.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Megfejtteni a miérteket, ez az elme területéhez tartozik, ez a csata az elménkben folyik. Amikor mi akarjuk kiokoskodni a dolgokat, akkor rossz eredményre jutunk. Képzeltél-e már el olyan dolgokat, amik nem voltak igazak? Kerestél-e már válaszokat olyan kérdésekre, amire nem tudjuk a választ, amit csak Isten tud? A bátorság nem a félelem hiánya. Amikor bátrak vagyunk, az nem azt jelenti, hogy nincs jelen a félelem. Hanem azt jelenti, hogy a félelmeink ellenére is a helyes dolgokat tesszük meg. Ez bennünket is bevisz az ígéret földjére úgy, ahogy Kálebet és Józsuét. Hogyan tudjuk legyőzni a szorongást és a félelmet? A Biblia világosan tanítja, hogy nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten.

2Timótheus 1,7.

7. Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.

Látjuk, hogy a félelem egy szellem, egy láthatatlan erő. De hol van ez az erő? Bennünk, vagy rajtunk? Hogyan és hol hat ránk ez az erő? Hogyan dolgozik ez a láthatatlan erő? Egy dolog biztos, hogy nem Istentől van. Ha nem Istentől van, akkor honnan való? Honnan van? Honnan jön? Van-e hatalma rajtunk? Vagy nekünk van hatalmunk rajta? Istentől a hit szelleme való. Az Efézus 2. azt mondja, hogy hit által van üdvösségünk. Világosan beszél erről a 2,8-ban. Mi a hit? Azt a Zsidó 11,1 mondja:

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Az Ige azt tanítja, hogy be tudunk menni a nyugalomba, és arra a helyre, ahol nem a félelem és az aggodás az Úr.

Zsidó 4,10–11.

10. Mert aki bement az Ő nyugalomába, az maga is megnyugodott a cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáétól.

11. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék

A nyugalom kapuja a hit. Hit által tudunk bemenni a nyugalomba, nem pedig az aggodás által.

1Péter 5,7.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

Mikor vessük Őreá a gondjainkat? Most, vagy a múltban, vagy a jövőben? Ez egy folyamatos igeidő. Ő tudja mindenkor a megoldást. Nem csak egy-két dologra, hanem minden esetre. Ezért mondja, hogy minden gondotokat vessétek Őreá.

Filippi 1,6.

6. Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézusnak napjáig:

A tanítványoknak is azt mondta Jézus, hogy legyenek bátrak, és ne féljenek. Jézus azt mondta nekik, hogy menjenek át a túlsó partra.

Máté 14,26–27.

26. És mikor látták a tanítványok, hogy Ő a tengeren jár, megrémültek, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltoznak.

27. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízatok; én vagyok, ne féljete!

Mit mondott Jézus? Hogy ne féljete, ne aggodalmaskodjate! Látásba estek, azt hitték, hogy kísértetet látnak, pedig nem az volt. Hányszor gondolunk rossz dolgokra, pedig a jó dolog közeledik felénk! A félelem egyik megnyilvánulása az aggodás. Mit tesz velünk az aggodás? Az aggodás kilop az áldásokból.

Filippi 4,6–7.

6. Semmi felől ne aggódjate, hanem imádságotokban és könyörgésteiben minden alkalommal hálaadással tárjate fel kívánságaitokat az Isten előtt.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, megfogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Jézus maga is keményen beszélt az aggodás ellen, a Máté 6,25-ben olvassuk.

Máté 6,25. 33–34.

25. Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjate a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatek; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjete. Avagy nem több-é az élet, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet?

Mit mondott Jézus, hogy mit tegyünk az aggodás helyett?

33. Hanem keresséte először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Az aggodalom a tegnap, vagy a holnap miatt meglop a ma örömétől.

34. Ne aggodalmaskodjate tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.

Isten azt akarja, hogy a holnapért is benne bízunk. A pusztai vándorlás közben is csak egy napi mannat kaptak Istentől. Nem szedhettek többet, mert megromlott. Maga Jézus is így tanított imádkozni, hogy a mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és nem a holnapi kenyerünkért kell, hogy imádkozzunk. A mai kenyerünkért álljunk hitben! A hit nyugalomban van, mert tudja, hogy mindennap érkezik a manna, hogy mindennap érkezik az ellátás. A hitetlen ember aggodalmaskodik, mert nem Istenben bízik. Feleslegesen pazaroljuk az időnket, hogy kitaláljuk, mi fog történni holnap. Sem én, sem te nem tudjuk, de Isten tudja előre, hogy mi fog történni, és kijelenti nekünk időben, hogy mikor mit tegyünk. Nem vagyunk hajlandóak a drága időnket fölösleges aggodalmaskodással, okoskodásokkal, üres elméletekkel, panaszkodással eltölteni. Nincs kártékonyabb dolog a zúgolódásnál, a panaszkodásnál, és az elégedetlenségénél. A zsidók is emiatt nem mehettek be az ígért földjére, és ez például adatott nekünk.

Zsidó 3,18–19.

18. Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az Ő nyugodalmába, ha nem az engedetleneknek?

19. Látjuk is, hogy nem mehettek be a hitlenségük miatt.

Hálát adunk mindenkor mindenért, amit az Úr tett értünk. A Filippi 4,6-ban azt olvassuk, hogy minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. Az Ésaíasban is ezt olvassuk:

Ésaías 26,3.

3. Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Az Úr tudja a koronavírus-helyzet végét, és képes megvédeni, és képes megőrizni téged, ha nem te magad veszed a kezébe a saját ügyedet, és nem akarsz a saját aggodalmaiddal a saját megmentőd lenni.

A gondolataink hatalma van. A gondolataink meghatározhatják az érzéseinket, mert a múltban időzni csak a gondolatainkkal lehet, más módon nem. Zárjuk be a múltat, és örüljünk a mának! Ne aggódj a jövő felől se! „Mi lesz, ha...” kérdések. Hányszor tesszük fel? Mi lesz, ha megbetegszem? Mi lesz, ha kinevetnek? Mi lesz, ha elbukok? Mi lesz, ha nem lesz pénzem? Mi lesz, ha elutasítanak? Mi lesz, ha elhagynak? És a többi, ezekhez hasonló.

Zsoltárok 37,23–25.

23. Az Úr szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és gyönyörködik útjaiban.

24. Ha elesik, nem terül el, mert az Úr támogatja kezével.

25. Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, sem hogy magzatja kenyeret kéregetett volna.

Meg kell tanulnunk bízni Istenben, és ne a saját fejünk irányítson bennünket! Miután újjászülettünk, Isten Szelleme betöltött bennünket, van egy vezetőnk, van egy társunk. Szellemben kell járni!

1Korinthus 2,12–14.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván.

Nézzük, mi van, ha érzékben járunk:

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Tehát ha be akarunk menni a nyugalomba, akkor meg kell újítanunk az elménket Isten Igéjével, mint a Róma 12. is mondja, hogy: Szánjátok oda a ti testeteket, és változzatok el a ti elméteknek megújítása által. Meg kell nézni, hogy Isten mit mond rólunk. Nagyon gyakran kapjuk azon magunkat, hogy sokkal jobban hiszünk a postásnak, a buszvezetőnek, a hírbemondónak, a szomszédunknak, vagy akár a családtagjainknak, mint magának Istennek. Ez a hitelenség egyszerűen meglop bennünket Isten áldásaitól. Tudnunk kell azt, hogy a megváltásban, az üdvösségben nem „csak” annyit kaptunk, hogy ha letelik itt az időnk, akkor majd a mennybe megyünk. Hanem az üdvösség attól a pillanattól vonatkozik ránk, amikor befogadtuk az Urat, amikor újjászülettünk, amikor belekerültünk Krisztus Testébe. Onnantól kezdve Isten népe vagyunk, hiszen Isten Szelleme van bennünk. Van ígéretünk Istentől. Igen, van ígéretünk a védelemre, ott van a 91-es zsoltár. Nem kell, hogy aggodalmaskodjunk, és nem kell, hogy kitaláljunk dolgokat. Egyszerűen elfogadjuk ezeket az igazságokat. Mert azt mondja, hogy aki a Felségesnek rejtekében lakik, az a Mindenható árnyékában nyugszik. Mi Őbenne vagyunk, mi azt mondjuk, hogy én Uram, váram, oltalmam. Őbenne bízom, nem a saját képességeimben, nem az erőmben. Köszönjük az orvostudományt, de nem is abban bízunk. Hálát adunk értük. Mit mond az Írás rólunk? Azt, hogy elesnek mellőlünk ezren, jobb kezünk felől tízezen, és hozzánk nem is közelít a baj. Ezen kell nekünk gondolkodni, nem azon, hogy mit mondott a szomszéd, mit mondtak a hírekben, milyen fenyegetések érkeztek éppen. Ha ezeken gondolkodunk és okoskodunk, akkor az ördög nagyon-nagyon meglop bennünket. Éppen ezért meg kell tanulnunk mindegyikünknek megbízni Istenben.

És van egy megbízható vezetőnk! A megbízható vezetőnk nem az érzéseink, nem a látásaink, nem a hírek, hanem a megbízható vezetőnk bennünk van, hiszen Isten Szelleme lakik bennünk. Ha kíváncsiak vagyunk valamire, akkor kérdezzük meg Őt. Ő vezet bennünket, elvezet bennünket minden igazságra. A János evangéliumban beszélt erről Jézus, amikor azt mondta, hogy eljön az igazságnak a Szelleme, és majd el fog vezetni benneteket minden igazságra. Azt is mondta, hogy a világ nem fogadhatja be a Szent Szellemet. A világban nincs Isten Szelleme, azt csak mi, Isten gyermekei kaptuk, és Isten Szelleme vezet bennünket. Ezenkívül van lehetőségünk arra, hogy egy természetfeletti nyelven imádkozzunk. A Római levél 8,26-ban olvassuk, hogy Isten még imádkozni is segít nekünk, hogy amit kérünk kell, vagy kellene, azt nem tudjuk. De maga Isten Szelleme segít, és a Szellem segítségére van a mi erőtlenségünknek, a mi gyengeségünknek, a mi tudatlanságunknak. Éppen ezért megvan minden lehetőségünk arra, hogy bátorítsuk magunkat az Igére, bátorítsuk magunkat az Úrban. Jézus azt mondja neked, amit ma én is csak tolmácsolni tudok, hogy légy bátor és erős! Mert ha az Úr velünk, kicsoda ellenünk?

Hálát adunk Istennek az Ő kegyelméért! Hálát adunk azért, hogy ismerhetjük Őt! És tudjuk, hogy sok baja van az igaznak, de valamennyiből ki fogja menteni az Úr. Valamennyiből! Valamennyiből, tehát nem csak egyikből, vagy másikból, hanem valamennyiből. Ezekkel a szavakkal el is köszönök tőletek, de mielőtt ezt megteszem, előtte imádkozom értetek: Drága mennyei Atyám! Hálát adunk a Te Igédért, hálát adunk a Szent Szellemedért, aki bennünk, és rajtunk van. Jézus nevében, Atyám, köszönjük, hogy ez a Szellem kiárad mindenkire, aki most lát, hall, néz bennünket. A Szent Szellem ereje átjárja az egész testét, és ez a kenet minden igát megtör a testében. Minden vírus, minden betegség, és minden rendellenesség a Jézus szent nevében eltávozik onnan! Köszönjük, Atyám, hogy ahol az Úrnak a Szelleme, ott a szabadság! Köszönjük, hogy szabaddá tettél bennünket! Köszönjük, hogy megőriztél, megmentettél, megszabadítottál, megváltottál, és meggyógyítottál bennünket. Köszönjük azt, hogy igazak vagyunk Tebened. Mindenért Neked adjuk a hálát, és a dicsőséget örökkön örökké!

* Az idézett Igék a KSZE revidált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.